

Abstrakt/Shrnutí

Nález mrtvoly či kostrového nálezu (dále jen „ostatky“) vyvolá řadu otázek, jednou z nich je i otázka totožnosti ostatků. Právě na tuto otázku nám může dát odpověď kriminalistická identifikace za pomoci některé ze svých metod.

Cílem mé diplomové práce je vytvoření stručného přehledu v současné době nejpoužívanějších metod sloužících k identifikaci ostatků a představit čtenáři jejich základy, možnosti a omezení. Pro lepší pochopení tématu jsem zařadila i část týkající se ostatků a jejich změn po smrti. V této práci se zaměřím pouze na ty části vědních oborů, které jsou relevantní pro identifikaci ostatků, stejně tak jako u informačních systémů se zaměřuji pouze na informace, které systémy shromažďují a vyhodnocují v případech týkajících se ostatků neznámé totožnosti. Ve své práci jsem zvolila postup od obecných pojmů, dělení kriminalistické identifikace, činností při nálezu až po jednotlivé metody identifikace, informační systémy a příklady z praxe.

Práce je členěna do deseti kapitol. V první kapitole se zabývám základními pojmy souvisejícími se smrtí. V druhé kapitole přiblížím pojem kriminalistická identifikace, její druhy a metody. Do této kapitoly jsem zařadila i statistické údaje od roku 2015. Ve třetí kapitole se zabývám postupem při nálezu ostatků, ohledáním a pitvou. Do kapitol čtyři až osm jsem zpracovala jednotlivé kriminalistické metody v současnosti nejvíce využívané k identifikaci neztotožněných ostatků. Jedná se o rekognici, komparaci fotografií, daktyloskopii, kriminalistickou biologii a antropologii. Do deváté kapitoly jsem zařadila pojednání o výhodách, nevýhodách a aktuálních problémech jednotlivých metod. V desáté kapitole seznamuji čtenáře s informačními systémy Police ČR. Do poslední jedenácté kapitoly jsem zařadila několik kriminálních případů demonstrujících význam identifikace oběti pro objasnění činu, který k úmrtí vedl.